

A vizuális identitás történeti rétegei – egy új logótörténeti kötet tanulságai

Elkészült Vasvári Péter könyve, a Magyar logók a kezdetektől 1989-ig... című hiánypótló kötet, amely 740 alkotáson és 151 alkotó munkásságán keresztül ad átfogó képet a hazai vizuális azonosítás fejlődéséről. A kiadvány már megkezdte útját a magyarországi szakmai és művészeti oktatási intézmények felé, így nemcsak dokumentál, hanem tudatosan formálni is kívánja a tervezőgrafikai gondolkodást.

A kötet egyik legnagyobb erénye, hogy a logót nem izolált grafikai produktumként kezeli, hanem történeti és kulturális kontextusba ágyazva vizsgálja. A vizuális jelalkotás gyökereit egészen az államalapítás koráig vezeti vissza: I. (Szent) István szignatúrája vagy Nagy Károly monogramja már olyan vizuális sűrítések, amelyek a hatalom, identitás és szimbolikus jelentés összekapcsolását hordozzák. A logótervezés ebben az értelemben nem modern találmány, hanem több évszázados vizuális nyelv továbbélése.

A heraldika világán keresztül jól nyomon követhető, hogy a vizuális kommunikáció mindig

FOTÓK: VASVÁRI PÉTER

kódrendszerként működött. Az állatok, égitestek, építészeti motívumok és mottók komplex jelentéshálókat alkottak, amelynek mai megfelelői a logószlogen párosok. A kortárs tervező számára ez fontos tanulság: a jelentésrétegek tudatos építése nem opcionális, hanem a vizuális identitás alapfeltétele.

